

фармацевтів, студентів 4-6 років навчання за спеціальностями галузі знань «Охорона здоров'я», лікарі-інтерни в якості допоміжного персоналу;

- зростання важливості задоволення потреб психічного здоров'я в умовах невідкладної допомоги, включаючи навчання медичних працівників управління кризами психічного здоров'я;

- надання більшого акценту на розробці та використанні інноваційних заходів щодо засобів особистого захисту та контролю за інфекцією в екстреній медицині за час пандемії Covid-19;

- використання тренувань із імітацією для медичних працівників для підвищення кваліфікації та підготовки їх до різних екстрених сценаріїв;

- використання альтернативних методів транспортування, таких як безпілотники та автономні транспортні засоби, для швидкого транспортування медичних запасів, обладнання або навіть пацієнтів у надзвичайних ситуаціях.

Перелік використаних джерел:

1. Функціонування медичної сфери в громадах в умовах воєнного стану – Експерти U-LEAD надали роз'яснення. URL: <https://decentralization.gov.ua/news/14930?page=2>

2. Реформа системи екстренної медичної допомоги: аналіз і поточні результати. URL: <https://medplatforma.com.ua/article/1937-sistema-ekstreno-medichno-dopomogi-v-ukran>

3. Литвинова О. Н., Шульгай А. Г., Теренда Н. О., Трущенко Л. В. Екстремальні ситуації в державі як каталізатор необхідності внесення змін до основ законодавства України про охорону здоров'я / *Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України*. Вид-во ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет ім І.Я. Горбачевського МОЗ України», № 3 (85). 2023. С. 106-113.

УДК 338.24

Машлій Галина

кандидат економічних наук, доцент

доцент кафедри менеджменту та адміністрування

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

м. Тернопіль, Україна

Баляс Ігор

студент групи БМм-61

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

м. Тернопіль, Україна

Halyna Mashliy

PhD (Economics), Docent

Associate Professor of the Management and Administration Department

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

Ihor Balias

Student of BMm-61 group

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

ЕЛЕМЕНТИ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА ТА НАПРЯМИ ПОКРАЩЕННЯ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ ELEMENTS OF THE PRODUCTION POTENTIAL MANAGEMENT SYSTEM OF THE ENTERPRISE AND DIRECTIONS FOR IMPROVING ITS USING

Посилення економічної нестабільності, загострення конкуренції міжнародних і вітчизняному ринках, наявність процесів глобалізації та інтеграції все гостріше зумовлюють потребу використання ефективних систем управління виробничим потенціалом підприємств, націлених на максимальне використання наявних ресурсів задля досягнення стратегічних цілей підприємства.

У складі системи управління виробничим потенціалом підприємства доцільно виділяти такі елементи, що входять до неї:

- об'єкт управління, яким виступає виробничий потенціал;
- мету управління, яка полягає у забезпеченні розвитку об'єкта управління;
- виділені критерії управління, що формують систему показників, які забезпечують здійснення контролю стану й завдання розвитку окремих складових потенціалу;
- суб'єкти управління;
- методи, а також напрями управління, що є націленими на здійснення залучення, використання й нарощування наявного виробничого потенціалу;
- необхідні матеріальні, фінансові, організаційні та інші ресурси [1].

У процесі проведення оцінювання рівня ефективності, яким відзначається використання виробничого потенціалу підприємства, здійснювати виокремлення внутрішньої і зовнішньої складових такої оцінки, що пояснюється напрямом їх спрямування та віднесенням результатів до певної сфери. Беручи до уваги те, що база виробничого потенціалу підприємства формується за рахунок наявних у нього ресурсів, доцільно у процесі формування показників, що слугують для оцінки дієвості використання виробничого потенціалу, доречним є за їх спрямованістю виділяти показники, що характеризують внутрішню і зовнішню ефективність, що стосується використання матеріальних, фінансових, трудових ресурсів [2].

Зростання дієвості управління виробничим потенціалом підприємства може бути досягнуто за рахунок [3, с. 136]:

- постійного відстеження змін ресурсної складової;
- практичної реалізації функцій і форм управління виробничим потенціалом за допомогою інструментів, методів та важелів;
- забезпечення розроблення новітніх інструментів, потреба у яких виникає у випадку зміни внутрішнього й зовнішнього середовища підприємства;
- вдосконалення механізму управління виробничим потенціалом підприємства із урахуванням специфіки його діяльності.

Перелік використаних джерел:

1. Олійник Т. І., Косенко А. О. Управління виробничим потенціалом підприємства. Ефективна економіка. 2020. № 11. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=8352>
2. Ареф'єва О.В., Вовк О.М., Соборайчук Т.Ю. Управління ефективністю використання виробничого потенціалу транспортного підприємства. Інфраструктура ринку. 2018. Вип. 24. с. 85-90.
3. Жук Є. О. Виробничий потенціал як фактор розвитку підприємства за умов невизначеності. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2014. № 3(3). С. 207-211. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vchnu_ekon_2014_3%283%29_46